

รายการ “สตรีที่มีความหวัง”

รายการที่ 559 การสื่อสาร – โรคหลอดเลือดสมอง – พระเจ้าทรงอดทน

พิมพีไสว: สวัสดิ์คะ ดิฉันทำงานอยู่ในโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ในฐานะนักบำบัดการพูดคะ ดิฉันทำงาน กับคนเป็นโรคหลอดเลือดสมองคะ บางทีคุณเองก็อาจจะรู้จักกับใครบางคนที่เป็น โรคนี้อีกได้ ซึ่งรู้ไหมคะว่าโรคนี้อาจมีผลกระทบที่ตามมาอีกกับคนไข้ คือ การสื่อสารของเขาจะแย่งคะ

บัวขาว: ขอต้อนรับคุณเข้าสู่รายการ สตรีที่มีความหวัง ยินดีที่ได้มาพบกับคุณผู้ฟังอีกครั้ง สบายดีกันหรือเปล่าคะ ดิฉัน ดร.บัวขาว รองหานาม คะ และคุณแอนก็มาอยู่กับดิฉันที่นี่ ด้วยเช่นกันคะ

แอน: สวัสดิ์คะ ดิฉัน ศศิธร สุขสิงคลี วันนี้ พิมพีไสว มาอยู่กับเราอีกครั้งนะคะ ครั้งที่แล้วอาจารย์ได้พูดคุยกับเราเกี่ยวกับเรื่องการสื่อสารกับคนที่ เป็นโรคหลอดเลือด ขอต้อนรับการกลับมาพร้อมรายการอีกครั้งคะ

พิมพีไสว: ขอบคุณคะ ดิฉันดีใจที่ได้มาร่วมรายการที่นี้ อีก เช่นกันคะ

แอน: อ.พิมพีไสวคะ นักบำบัดการพูดคืออะไรหรือคะ

พิมพีไสว: คือคนที่มีความรู้ด้านการพูด ที่เกิดจากสาเหตุบางอย่างคะ นักบำบัดต้องช่วยพวกเขาในการเรียนรู้วิธีที่จะสามารถพูดได้ อย่างคล่องแคล่วอีกครั้ง ซึ่งรวมถึงวิธีการใช้ปากของเขา วิธีเรียบเรียง-ประโยคเข้าด้วยกัน หรือแม้กระทั่งวิธีการอ่านและเขียนได้อีกครั้งคะ

บัวขาว: อาจารย์ช่วยบอกได้ไหมคะว่า อาการหรือสาเหตุของโรคหลอดเลือดสมอง มีอะไรบ้างคะ

พิมพีไสว: ได้คะ โรคหลอดเลือดสมองเป็นอาการบาดเจ็บทางสมอง ซึ่งมีสาเหตุมาจากเส้นเลือดในสมองอุดตันหรือเส้นเลือดในสมองแตก การไหลเวียนของเลือดในสมองทำหน้าที่นำออกซิเจนไปเลี้ยงเซลล์ต่างๆ เพื่อให้เซลล์เหล่านั้นมีชีวิต เมื่อส่วนต่างๆของสมองสูญเสียเลือดที่ไปเลี้ยงก็จะทำให้เซลล์ต่างๆตาย เพราะขาดออกซิเจน...และทำให้สมองส่วนนั้นหยุดทำงานไปในที่สุดคะ

บัวขาว: แล้วส่งผลอย่างไรต่อร่างกายบ้างคะ

พิมพีไสว: มีผลก็คือ...ร่างกายส่วนที่ถูกควบคุมโดยสมองส่วนนั้นก็อาจหยุดทำงานไปพร้อมกันคะ หรือไม่ก็ทำให้สมองทั้งหมดหยุดทำงาน ซึ่งอาจทำให้คนคนนั้นมีความยากลำบากในการเดิน หรือขยับแขนของเขา และไม่สามารถคิดหรือจำสิ่งต่างๆได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งมีปัญหาด้านการดื่มหรือการกลืนอาหารด้วยคะ

แอน: นักบำบัดช่วยพวกเขาได้ เพราะเป็นนักบำบัดการพูดอย่างนั้น ใช่มั้ยคะ

พิมพีไสว: ถูกต้องค่ะ บางคนอาจจะเรียกว่า ผู้บำบัดความผิดปกติในการพูด แต่จะเรียกอะไรก็เป็นการทำหน้าที่ย่างเดียวกันค่ะ คนที่เป็นโรคหลอดเลือดสมอง คนหนึ่งอาจจะหายเป็นปกติอย่างสมบูรณ์และรวดเร็ว ในขณะที่อีกคนหนึ่งอาจจะต้องใช้เวลาานกว่าที่จะหายเป็นปกติ และอีกคนหนึ่งอาจจะต้องเรียนรู้ในการมีชีวิตกับร่างกายที่ไม่สามารถรักษาให้กลับสู่สภาพเดิมได้ และคนหนึ่งอาจจะมีปัญหาที่แตกต่างจากอีกคนหนึ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่า สมองส่วนไหนที่ชำรุด ซึ่งยังส่งผลต่อความสามารถในการรับรู้ของประสาทสัมผัสในส่วนต่างๆของร่างกายของเขาคือด้วยนะค่ะ ตัวอย่างเช่น ถ้าคุณแตะแขนของเขา เขาอาจจะไม่รู้สึกว่าคุณแตะ หรืออาจจะส่งผลต่อวิธีการขยับแขนไปมาของเขา และมีมือที่เช่นเดียวกัน เวลาที่เขาพยายามจะหยิบถ้วยหรือแปรงผมขึ้นมา ก็ต้องพยายามที่จะบังคับกล้ามเนื้อค่ะ คุณแอนเคยพบคนที่มีความยากลำบากในการพูด แบบนี้บ้างไหมคะ

แอน: เคยค่ะ และดิฉันแน่ใจว่าคุณผู้ฟังเองก็เคยเช่นกัน คุณอาจจะมีเพื่อนสนิทหรือคนในครอบครัวของคุณที่เป็นโรคหลอดเลือดสมอง และการสื่อสารจึงเป็นเรื่องที่ยากลำบากใช่ไหมคะ เอาหล่ะค่ะ เรามาฟังเพลงนี้ก่อนนะค่ะ แล้วค่อยมาคุยกันต่อค่ะ

บัวขาว: รายการสตรีที่มีความหวังในวันนี้ อ.พิมพีไสว มาอยู่กับเราที่นี่ เพื่อบอกเราถึงวิธีการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นกับคนที่ เป็นโรคหลอดเลือดสมอง ซึ่งจะมีผลต่อการสื่อสารของคนไข้ ใช้อย่างไรคะ?

พิมพีไสว: ค่ะ คนที่เป็นโรคหลอดเลือดสมองมีผลต่อวิธีการสื่อสารของคนได้หลายวิธี ฉะนั้นจะเล่าเรื่องเกี่ยวกับคนไข้คนหนึ่งชื่อ คุณสุชาติให้ฟังนะค่ะ ตอนที่ดิฉันพบเขาครั้งแรกในโรงพยาบาล คำพูดของเขาฟังเข้าใจยากมาก เพราะกล้ามเนื้อปากของเขาก่อนข้างอ่อนแอ และปากของเขาก็ไม่ยอมขยับตามที่เขาต้องการ ทำให้คำพูดของเขาฟังดูเร็วและเร็วมาก จนทำให้คำทุกคำปนกัน ไปเสียหมด จนฟังไม่ออกว่าเขาพูดอะไร ดิฉันเลยคิดว่า ทำยังไงจึงจะช่วยเขาได้ แต่อย่างแรกที่ดิฉันทำ เป็นเรื่องธรรมดาตามาก – ฉะนั้นถามคำถามเขา สิ่งที่เขาต้องพูดคือ ใช่ หรือ ไม่ใช่ หรือเพียงแค่ว่าให้เขา ผงกหัว เพื่อตอบ ว่าใช่ หรือสั่นหัว เพื่อตอบว่า ไม่ใช่ วิธีนี้ทำให้เขาไม่จำเป็นต้องพูดมาก และยังช่วยให้ดิฉันรู้ว่าเขาต้องการอะไรอีกด้วย แต่แน่นอนว่าดิฉันจำเป็นต้องถามถึงสิ่งที่เขาอาจจะต้องการ เพื่อจะได้ตั้งคำถามที่ถูกต้อง

ดิฉันเริ่มต้นด้วยคำถามทั่วไปเสมอ – ตัวอย่างเช่น ดิฉันจะถามคุณสุชาติว่า “อยากดื่มอะไรไหมคะ” ถ้าเขาตอบว่าอยากหรือผงกหัว ดิฉันก็จะถามต่ออีกว่า “คุณอยากดื่มอะไรร้อนๆไหมคะ” ถ้าเขาตอบว่าอยากหรือผงกหัว ดิฉันก็จะถามอีกคำถามว่า “อยากดื่มชาไหมคะ” ถ้าเขาตอบว่าไม่หรือสั่นหัว ดิฉันก็จะถามอีกว่า “อยากดื่มกาแฟไหมคะ” การสนทนาของเราอาจจะใช้เวลาาน แต่จะช่วยลดความกดดันของเราทั้งคู่ลงได้ เพราะดิฉันเข้าใจสิ่งที่เขาต้องการจริงๆจากคำถามที่ได้ถามไปค่ะ

บัวขาว: เป็นวิธีที่ดียอดเยี่ยมที่แสดงให้เห็นว่า เราใส่ใจในสิ่งที่เขาต้องการที่จะพูด ถึงแม้ว่าจะต้องใช้เวลามากกว่าและจำเป็นต้องมีความอดทนมากในการตอบค่ะ

พิมพีไธว: และรู้ไหมคะว่า คุณสุชาติก็มีคำพูดที่ฉลาด เพื่อช่วยให้ดิฉันเข้าใจในสิ่งที่เขาต้องการพูด เช่นเขาจะใช้ คำสองสามคำ เพื่อให้ประโยคของเขาสั้นลง แทนที่จะพูดว่า “ผมเหนื่อยและอยากนอน” เขาจะพูดเพียงแค่ “นอน ครับ” บางครั้งเขาจะตื่นตื่นและพยายามพูดประโยคยาวๆ ดิฉันจึงต้องเตือนเขาให้ใช้เพียงแค่ “คำสำคัญๆ”เท่านั้น แต่หากดิฉันไม่เข้าใจสิ่งที่เขากำลังพูดจริงๆ เขาสามารถเขียนข้อความนั้นให้ดิฉันอ่าน แต่ดิฉันมักจะใช้เวลาเพื่อจะพยายามทำความเข้าใจคำพูดของเขามากกว่าค่ะ

หากคุณผู้ฟังมีเพื่อนหรือคนรู้จักที่มักพูดอะไรที่เข้าใจยาก วิธีง่ายๆแค่ ลองถามด้วยคำถามที่ต้องการเพียงการตอบรับหรือปฏิเสธ...หรือขอให้เขาบอกคุณเพียงแค่คำที่สำคัญ และลองดูซิว่า วิธีนั้นจะช่วยให้คุณทั้งคู่เข้าใจกันง่ายขึ้นค่ะ

แอน: นั่นเป็นข้อคิดเห็นที่น่าสนใจมากค่ะ – อ.บัวขาบคะ ลองตั้งคำถามที่ต้องการเพียงการตอบรับหรือปฏิเสธ ดิฉันจะลองตอบดูค่ะ

บัวขาบ: ได้ค่ะอืม....วันนี้คุณรู้สึกเป็นยังไงบ้างคะ ...โอ๊ะ ไม่ใช่ ไม่ถูก ดิฉันต้องถามว่า “คุณแอน วันนี้คุณรู้สึกสบายดีไหมคะ”

แอน: และถ้าดิฉันบอกว่า “ไม่” แล้วคุณจะถามอะไรดิฉันต่อคะ

บัวขาบ: คุณเจ็บคอไหมคะ

แอน: ไม่ค่ะ

บัวขาบ: คุณปวดท้องไหมคะ

แอน: ไม่ค่ะ

บัวขาบ: คุณปวดหัวไหมคะ

แอน: ปวดค่ะ

พิมพีไธว: นี่แหละค่ะ คือวิธีที่ถูกต้อง ในการถามเพื่อ คำตอบที่ต้องการ ซึ่งบางครั้งต้องใช้เวลาและความอดทนมากเพื่อจะค้นพบสิ่งที่ต้องการ แต่ก็คุ้มค่าสำหรับความพยายามนี้ค่ะ ดิฉันยังจำเรื่องการวาดรูปอย่างสนุกสนาน กับคนไข่อีกคนหนึ่งชื่อ คุณสายฝน ได้ดีทีเดียว คุณสายฝน เป็นโรคหลอดเลือดสมอง และเธอมักจะต้องใช้ความพยายามมากที่จะจดจำชื่อสิ่งของต่างๆ ดังนั้นเธอพยายามวาดรูปเพื่อช่วยให้จำง่ายขึ้น และขณะที่เธอกำลังวาดรูป เธอจะพยายามบอกดิฉันถึงลักษณะ สีหรือขนาดของสิ่งนั้นว่าเป็นยังไง หรือว่าดิฉันจะหาสิ่งนั้นได้จากที่ไหนในบ้าน บางครั้งเธอจะชี้ไปที่ของสิ่งนั้นหรือพาดิฉันไปหยิบของสิ่งนั้นเลย บางครั้งเมื่อเธอมองดูของสิ่งนั้น เธอก็จะจำคำคำนั้นได้ เราทั้งคู่ต่างก็ตื่นตื่นมากเวลาที่เธอจำชื่อสิ่งนั้นได้

ถูกต้อง บางครั้งเธอก็พูดผิด เพราะสับสนนิดหน่อย ครั้งหนึ่งเธอลำเอียงเกี่ยวกับตัวเธอให้ดิฉันฟังว่า “เรามีแมวสองตัวและมันชอบเห่ามาก” ดิฉันแน่ใจว่า เธอไม่ได้ตั้งใจจะพูดว่า แมว ฉะนั้น ดิฉันจึงพูดว่า “ถ้าอย่างนั้น แสดงว่า คุณมีหมาสองตัวใช่ไหมคะ” เธอหัวเราะเพราะเธอรู้ว่า เธอพูดผิดคำ ฉะนั้น ถ้าคุณคิดว่า เขาพูดผิด คุณก็สามารถพูดทวน คำที่ถูกต้องเพื่อให้เขารู้ว่า เขาพูดผิด วิธีนั้นจะช่วยได้มาก แต่ถ้าหากว่าคุณ เค้าผิด – เขาก็จะบอกว่า “ไม่ใช่” คุณก็สามารถลองใหม่ได้ จนกว่าจะพบคำที่ถูก ที่เขาพยายามจะสื่อค่ะ ที่สำคัญมากคือ ถ้าคุณไม่เข้าใจ อย่าแกล้งทำเป็นเข้าใจนะคะ เพราะเขาคิดว่า คุณเข้าใจ ทั้งๆที่ความจริงแล้วคุณไม่เข้าใจ เขาเลย ค่ะ

บัวขาบ: ใช่ค่ะ อย่าแกล้งทำเป็นเข้าใจ ทั้งๆที่ความจริงแล้วคุณไม่เข้าใจกับสิ่งที่เขา พูดเลย บุษบา เพื่อนของดิฉันก็เคยบอกเหมือนกัน ...เธอเป็นอัมพาตเนื่องจากความบกพร่องของสมอง และบางครั้งคำที่เธอต้องการพูด ก็ไม่สามารถเปล่งออกมาอย่างที่เธอต้องการ ถ้าดิฉันแกล้งทำเป็นว่าดิฉันเข้าใจ ดิฉันจะพูดว่า “ดิฉันไม่เข้าใจ – คุณช่วยพูดอีกครั้งได้ไหม” ก็จะเป็นสิ่งที่ดีกว่า เธอไม่รังเกียจที่จะพูดอีกครั้ง...แม้ว่าบางครั้งจะต้องพูดซ้ำแล้วซ้ำอีก เธอบอกว่า เธอมักจะรู้ว่า คนนั้นทำทีเป็นว่าเข้าใจ ซึ่งไม่ถูกเลย ที่จะทำกับเธออย่างนั้นค่ะ

พิมพ์ใสว: คนที่เป็นอัมพาตอาจจะตรงกันข้ามกันกับคนที่ เป็นโรคหลอดเลือดสมองเล็กน้อยนะคะ เพราะสมองที่อาจจะเข้าใจคำศัพท์ยาก ทำให้เขาไม่เข้าใจในสิ่งที่เราพูด หรือเวลาเขาพูดเราก็มักจะไม่ค่อยเข้าใจ บางทีอาจจะเป็นประโยคที่ยาวเกินไป...หรือไม่บางทีอาจจะเป็นด้วยหัวข้อในการสนทนาที่ซับซ้อนเกินไปค่ะ

ดังนั้น จึงพูดประโยคสั้นๆและใช้ภาษาง่ายๆ พูดเพียงครั้งละหนึ่งอย่าง โดยหยุดช่วงสั้นๆระหว่างสิ่งที่พูด เพื่อเขาจะได้มีเวลาคิดเกี่ยวกับสิ่งที่คุณเพิ่งพูดไป เราเรียกวิธีนั้นว่า “ขั้นตอนการปฏิบัติ” – สมองของพวกเขาต้องการเวลาเพื่อดำเนินการแปลความหมายคำพูดของคุณ และถ้าคุณทำได้ ก็แสดงให้เห็นว่าเขาเข้าใจสิ่งที่คุณกำลังพูดถึง ตัวอย่างเช่น มีอยู่ครั้งหนึ่ง ดิฉันถาม คุณสายฝน ว่า มือที่ขึงเธออยากทานอะไร แต่เธอไม่เข้าใจสิ่งที่ดิฉันพูด ฉะนั้น เราก็เลยเข้าไปในครัวด้วยกัน และขณะที่ดิฉันถามเธอว่าต้องการอะไร ดิฉันก็จะชี้ที่อาหารไปพร้อมกันด้วย แล้วเธอตอบเพียงแค่ว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ดิฉันทำแม่กระทั่งหยิบแอบเปิ้ลแล้วส่งให้เธอ แม้ว่าเธออาจจะไม่ค่อยแน่ใจในตอนแรกว่าดิฉันถามอะไร แต่เธอสามารถมองเห็นการแสดงออกทางสีหน้าของดิฉัน ก็เลยทำให้เข้าใจได้ว่า ดิฉันกำลังถามเธอเกี่ยวกับแอบเปิ้ล

แอน: เป็นข้อมูลที่มีประโยชน์มากค่ะ อ.พิมพ์ใสวได้พูดถึงข้อคิดมากมายหลายอย่างให้กับเรา เพื่อว่าครั้งต่อไปเวลาที่เรพบใครที่มีปัญหาในการสื่อสาร ก็จะได้นำไปใช้ได้ ตอนนี้ให้เรามาลองทบทวนกันดูว่าเราจำกันได้บ้าง หรือป่าวนะคะ

บัวขาบ: ค่ะ อย่างแรก ให้ถามคำถามที่ต้องการเพียงการตอบรับหรือปฏิเสธ

แอน: เดือนคนนั้นว่า แทนที่จะพยายามพูดประโยคยาวๆ ให้พูดเพียงคำที่สำคัญก็พอ

บ๊วย: และถ้าคุณยังไม่เข้าใจว่าพวกเขาต้องการอะไร ลองขอให้เขาวาดรูปให้ดูถ้าเขาวาดได้ ถ้าเขานึกชื่อของบางอย่างไม่ออก เขาอาจจะบอกลักษณะของสิ่งนั้นได้ เช่น มันตัวเล็กและนุ่ม และร้อง “เหมียวๆๆ”

แอน: แมวค่ะ ไซ้หม่ะ

พิมพีไธว: ไซ้คะ และถ้าหากคุณยังไม่แน่ใจว่าเขาหมายถึงอะไร ให้พูดวนคำนั้นซ้ำกับเขา เพื่อเขาจะบอกคุณได้ว่า คุณเข้าใจถูกหรือไม่ ถ้าไม่ถูก ให้ลองใหม่อีกครั้ง ให้ใช้เวลาเพื่อจะแน่ใจว่าคุณเข้าใจ ใช้ภาษาง่ายๆและประโยคสั้นๆเพื่อช่วยให้เขาเข้าใจสิ่งที่คุณพูด และถ้าทำได้ ให้ชี้ไปยังสิ่งที่คุณกำลังพูดถึงก็จะดีค่ะ

บ๊วย: ขอบคุณค่ะ อ.พิมพีไธว ดิฉันมั่นใจว่าข้อคิดเหล่านี้มีประโยชน์จริงๆ และช่วยเราทุกคนได้ หากเรามีโอกาสได้พูดคุยกับคนที่มีความพิการในการสื่อสาร เราจำเป็นต้องอดทนมากๆ และพยายามดังที่อ.พิมพีไธวได้บอกกล่าวเราไว้ค่ะ

แอน ขณะที่ฟังเพลงนี้ อย่าเพิ่งไปไหนนะคะ ขอให้อยู่กับเรากันต่อ เพราะ เรามีเรื่องราวจากพระคัมภีร์ซึ่งเป็นพระวจนะของพระเจ้ามาเล่าสู่ฟังค่ะ

แอน: คุณผู้ฟังคะ ช่วงนี้ อ.บ๊วยจะเล่าเรื่องราวที่น่าสนใจจากพระคัมภีร์ให้เราฟังค่ะ

อ. บ๊วย: ขณะที่ดิฉันทำงานกับคนที่มีความพิการหรือด้อยความสามารถ ดิฉันจำเป็นต้องใช้ความอดทนสูงกับพวกเขา และพวกเขาก็จำเป็นต้องใช้ความอดทนกับดิฉันเช่นกันค่ะ ขณะที่เราพยายามเข้าใจซึ่งกันและกัน บางครั้งเราหัวเราะด้วยกัน เวลาที่เราไม่เข้าใจ แต่ในท้ายที่สุดแล้ว เราก็มักจะเข้าใจซึ่งกันและกัน

วันนี้ดิฉันอยากจะเล่าเรื่องเกี่ยวกับท่านผู้หนึ่งซึ่งมีความอดทนมากๆ ผู้ที่ดิฉันกำลังพูดถึงคือ พระเจ้า เมื่อไม่นานมานี้ ดิฉันได้อ่านเรื่องราวเรื่องหนึ่งในพระคัมภีร์ และดิฉันคิดว่า “พระเจ้าทรงอดทนมาก พระองค์ทรงรัก ทรงห่วงใย และอ่อนสุภาพ” ดิฉันจึงอยากรนำเรื่องนี้มาแบ่งปันกับคุณ เพราะพระเจ้าที่เรารู้จักวันนี้เป็นพระเจ้าองค์เดียวกับพระเจ้าในพระคัมภีร์ และพระองค์ทรงรักเรา

เรื่องนี้ทำให้เรารู้ว่า พระเจ้าทรงรักและทรงอดทนกับผู้หญิงที่ชื่อ ฮาการ์ มากเพียงใด เราเคยฟังเรื่องราวเกี่ยวกับ อับราฮัมและนางซาราห์ จากรายการสตรีที่มีความหวัง แต่เรื่องนี้เกิดขึ้นก่อนหน้านี้นานมาก เกิดขึ้นตอนที่พวกเขายังใช้ชื่อ อับรามและซาราย ให้เรามาฟังเรื่องราวนี้ก่อน เรื่องนี้มาจากพระธรรมปฐมกาล ซึ่งเป็นตอนแรกเริ่มของพระคัมภีร์ (บทที่ 16: 1-10)

อ. บ๊วย: เวลาที่ นางซาราย ภรรยาของอับราม ยังไม่มีบุตรให้เขา แต่เธอมีหญิงคนใช้ชาวอียิปต์คนหนึ่งชื่อ ฮาการ์ เธอจึงพูดกับอับรามว่า “พระเจ้าไม่ทรงโปรดให้ฉันมีบุตร ขอจงไปนอนกับหญิงคนใช้ของฉันเถิด บางที ฉันอาจจะได้บุตรโดยนางนั้น”

อับรามเห็นด้วยกับสิ่งที่นางซารายพูด ดังนั้นหลังจากที่อับรามอยู่ในแคว้นคานาอัน ได้สิบปีแล้ว ซาราย ภรรยาของเขาได้ยกนางฮาการ์ หญิงคนใช้ชาวอียิปต์ของเธอมาให้สามีของเธอเป็นภรรยาอีกคนของเขา เขา นอนกับนางฮาการ์ และเธอตั้งครรภ์

เมื่อเธอรู้ตัวว่ากำลังตั้งครรภ์ก็เริ่มคูหมิ่นนายผู้หญิง นางซารายจึงบ่นต่ออับราม “ให้ความทุกข์ของฉันตกอยู่กับท่านเถิด ฉันให้หญิงคนใช้ไว้ในอ้อมอกของท่าน แต่เมื่อหญิงนั้นรู้ตัวว่าตัวตั้งครรภ์แล้ว ก็คูหมิ่นฉัน ขอพระเจ้าทรงตัดสินเรื่องของฉันกับท่านเถิด”

“อับรามพูดกับนางซารายว่า “หญิงคนใช้ของเจ้าอยู่ในอำนาจของเจ้า จงกระทำแก่เขาตามที่เจ้าเห็นควรเถิด” นางซารายเคียดแค้นนางฮาการ์ จนนางหนีไปให้พื้นหน้า

ทูตสวรรค์ของพระเจ้าพบนางฮาการ์อยู่ใกล้กับน้ำพุในถิ่นทุรกันดาร เป็นน้ำพุที่อยู่ข้างทางที่จะไปเมืองซูร์ จึงถามว่า “ฮาการ์ หญิงคนใช้ของนางซาราย เจ้ามาจากไหน และเจ้าจะไปไหน”

เธอตอบว่า “ข้าพระองค์หนีมาให้พื้นหน้าซาราย นายหญิงของข้าพระองค์”

แล้วทูตสวรรค์ของพระเจ้าบอกเธอว่า “กลับไปหานายหญิงของเจ้า และยอมอยู่ใต้บังคับของเธอเถิด” ทูตสวรรค์พูดเพิ่มเติมว่า “เราจะให้พงศ์พันธุ์ของเจ้าทวีมากขึ้นจนนับไม่ถ้วน”

บ๊วย: ลองมาทบทวนกันดูว่า เราจำเรื่องราวนี้ได้หรือเปล่าคะ

อ. พิมพีไสว: ซาราย ภรรยาของอับรามไม่มีบุตร เธอมีหญิงคนใช้คนหนึ่งชื่อ ฮาการ์ เธอตัดสินใจยกหญิงคนใช้นั้นให้อับราม สามีของเธอ เพื่อฮาการ์จะได้มีบุตรแทนเธอ

แอน: นางฮาการ์ตั้งครรภ์ แต่ทันทีที่เธอรู้ตัวว่ากำลังตั้งครรภ์ เธอก็เริ่มคูหมิ่นหรือเกลียดชังนางซาราย นายหญิงของเธอ นางซารายจึงบอกสิ่งที่เกิดขึ้นแก่อับราม และเขาบอกให้เธอทำตามที่เขาคิดว่าสมควรทำ

บ๊วย: นางซารายทำไม่ดีกับนางฮาการ์ และนางฮาการ์หนีไป ทูตสวรรค์ของพระเจ้าพบนางฮาการ์อยู่ใกล้ น้ำพุในถิ่นทุรกันดารและได้พูดกับเธอ คุณจำได้ไหมว่าทูตสวรรค์พูดอะไร

แอน: จำได้ – ทูตสวรรค์ถามเธอว่า “เจ้ามาจากไหนและเจ้าจะไปไหน”

อ. พิมพีไสว: แล้วเธอตอบว่ายังไงคะ ถูกแล้วค่ะ เธอบอกทูตสวรรค์ว่า เธอหนีมาจากนางซาราย แล้วทูตสวรรค์ของพระเจ้าบอกให้เธอกลับไปหานายหญิงของเธอ และทำตามที่นายหญิงบอกให้เธอทำ ทูตสวรรค์ยังบอกว่า พระองค์จะให้พงศ์พันธุ์ของเธอเพิ่มทวีขึ้นมากเกินกว่าที่ใครจะนับได้

อ. บ๊วย: เรื่องนี้ใครทำตัวไม่ดี...ซารายหรือฮาการ์ ดิฉันคิดว่า พวกเขาทั้งคู่ต่างก็ทำผิดต่อกัน คุณคิดอย่างนั้นด้วยไหมคะ นางฮาการ์ลำพองใจที่เธอตั้งครรภ์ และเริ่มคิดว่าเธอดีกว่านางซาราย นางซารายเองก็ทำไม่ดี

กับนางฮาการ์ เราไม่รู้ว่เธอทำยงัไง แต่ก็คงเลวร้ายมากพอที่จะทำให้นางฮาการ์หนีไป นางฮาการ์คงจะต้งรู้สึกโดดเดี่ยวและน่าสังเวชใจเมื่อออกไปในถิ่นทุรกันดาร แล้วพระเจ้าได้พบเธอ ทูตสวรรค์ของพระเจ้าเป็นอีกวิธีหนึ่งของการบรรยายถึงการทรงดำรงอยู่ของพระเจ้า ดิฉันชอบคำถามที่พระเจ้าถามนางฮาการ์ตอนที่พระองค์พบกับเธอ “เข้ามาจากไหน และเจ้าจะไปไหน” คุณคิดว่าพระเจ้าทรงรู้คำตอบของคำถามเหล่านี้โดยไม่จำเป็นต้องถามนางฮาการ์หรือไม่ ใช่ค่ะ พระองค์ทรงรู้ ทั้งนี้เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า ผู้ทรงรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง แต่พระเจ้าทรงแสดงให้เห็่นว่า พระองค์ทรงเอาใจใส่นางฮาการ์มากแค่ไหน และพระองค์ทรงรักเธอ และพระองค์ทรงอดทนกับเธอ พระองค์ต้องการให้นางฮาการ์บอกพระองค์ว่าเธอรู้สึกอย่างไรและเกิดอะไรขึ้นกับเธอ เธอบอกพระเจ้าถึงสาเหตุที่เธอมานั่งอยู่ในถิ่นทุรกันดารและถึงที่นางซารายทำกับเธอ แต่ว่าบางทีเธออาจจะสารภาพกับพระเจ้าด้วยว่า เธอเองก็ได้ทำผิดกับนางซารายด้วย พระเจ้าทรงรู้เรื่องนั้นอยู่แล้ว แต่พระองค์ทรงอดทนเวลาที่พระองค์พูดกับนางฮาการ์ และแสดงให้เห็่นว่าพระองค์ทรงรักเธอ พระองค์บอกว่าเธอจะต้องทำอะไรต่อ

คุณจะรู้สึกยงัไงคะ ดิฉันคิดว่า ดิฉันอาจจะทูลพระเจ้าว่า “ข้าพระองค์กลับไปหาเธอไม่ได้” พระเจ้าทรงรู้ว่เธอจะต้องทำอะไรและจะพบกับความยุ่งยากอะไรในการกลับไปเผชิญหน้ากับอับรามและนางซาราย เธอจะต้องทำตามที่นางซารายบอกให้เธอทำในฐานะหญิงคนใช้อีกครั้ง แต่พระเจ้าทรงเปลี่ยนการทำผิดต่อนางฮาการ์เป็นพระพรสำหรับเธอและลูกหลานในอนาคตของเธอ คุณสังเกตเห็นเรื่องนั้นในเรื่องที่เล่าให้ฟังไหมคะ พระเจ้าตรัสว่า “เราจะให้พงศ์พันธุ์ของเจ้าทวีมากขึ้นจนนับไม่ถ้วน” พระเจ้าจะให้เธอมีลูกหลาน และเหลนเพิ่มมากขึ้น มากขึ้นเรื่อยๆ เพิ่มมากขึ้นจนกระทั่งเธอไม่สามารถนับได้ นับว่าเป็นพระพรจริงๆถ้าเธอเชื่อฟังและทำตามทีพระเจ้าบอกให้เธอทำ

บ๊วยาบ: ขอบคุณค่ะ คุณพิมพ์ไสว ที่มาแบ่งปันเรื่องจริงจากพระวณะของพระเจ้าเรื่องนี้ให้เราฟัง คุณเคยรู้สึกเหมือนฮาการ์ไหมคะรู้สึกโดดเดี่ยวและเข้าตาจน และรู้สึกเสียใจกับสิ่งที่ทำลงไปหรือพูดอะไรทีเป็นการทำร้ายคนอื่น พระเจ้าทรงรู้ว่คุณรู้สึกยงัไง และพระองค์ทรงรู้ว่คุณเคยทำอะไร แต่พระองค์ยงัทรงรักคุณ พระองค์ทรงรักคุณมากจนกระทั่งยอมให้พระเยซู พระบุตรของพระองค์มาสิ้นพระชนม์ และหลังพระโลหิตของพระองค์เพื่อรับการลงโทษเพราะสิ่งที่เราเคยทำผิด

แอน: พระองค์ทรงอดทนและทรงรักเรา แน่อนพระองค์จะทรงโปรดยกโทษให้เรา ถ้าเราทูลขอต่อพระองค์ ดิฉันจะอธิษฐานไปด้วยกันกับคุณ.... ”ขอบพระคุณพระบิดาเจ้าสำหรับความรักที่ทรงมีต่อข้าพระองค์ทั้งหลาย ทีทรงอดทนต่อข้าพระองค์ทั้งหลายและทรงโปรดยกโทษแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายเพราะสิ่งที่ข้าพระองค์ทั้งหลายเคยทำผิดถ้าข้าพระองค์ทั้งหลายสารภาพความผิดนั้นกับพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายอธิษฐานในพระนามของพระเยซู พระบุตรของพระองค์ อามิน”

บ๊วยาบ: หากคุณเป็นผู้ที่ติดตามพระเยซูเหมือนเรา คุณสามารถร่วมมือกับผู้หญิงหลายพันคนทั่วโลกที่กำลังอธิษฐานต่อพระเจ้าทุกวันสำหรับผู้หญิงคนอื่น โดยคุณสามารถเขียนมาหาเราได้ทีสถานีนี และขอรับปฏิทิน

อธิษฐานจากเราได้ที่..... (บอกที่อยู่)หากคุณมีอินเทอร์เน็ต คุณสามารถเข้าไปในเว็บไซต์ www.projecthannah.org และคลิกที่ “หัวข้ออธิษฐานสำหรับวันนี้” (Today’s Prayer) นะคะ

แอน: เรายินดีรับฟังเรื่องราวจากชีวิตของคุณเสมอ และเราจะอธิษฐานเผื่อคุณ โดยเฉพาะ คุณสามารถติดต่อเราได้ที่นี่...

บ๊วยาบ: สำหรับวันนี้ ขอพระเจ้าอวยพรคุณ

บ๊วยาบ/แอน : สวัสดีค่ะ